

יום ה', י"ח חשוון תרצ"ה. 14.11.35

רגעים

ש ח י ת

חמש לפנות בקר. קריר.
פנס נושא אור על אם-דרך קפא.
ככב נענב. עוד מאיר על העיר.
בודד פגמוחת השקפה.

פוחת אדם חלונו לרקיע
והחוצה מוציא את אפו החולם.
עף האף כיונה וחוזר ומודיע:
העולם עוד בריא ושלם.

בלילה הזה כל דבר לא ארע.
שום קונטיננט בימים לא שקע.
שום מפה מדינית לא הפכה את עורה.
שום רפובליקה לא התפקעה.

ההיסטוריה דלגה על הלילה הזה
וכותבי העתים יזניחוהו בצל —
מתלבש האדם אט-לאט, כהוזה,
וחושב: — תודה לאל.